

Ivan Lehotský: Ako to bolo s Palestínčanom mučeným na tajnej základni CIA v Poľsku? A kedy sa bude hovoriť o zločinoch CIA tak ako o zločinoch ŠtB či KGB?

- CZ24 News | 18. ríjna 2021

Keď sa o niekom povie, že bol eštebák, je to horšie ako tá najhrubšia nadávka. Boli však eštebáci horší ako príslušníci iných tajných služieb? Môžu tajné služby „demokratických“ krajín páchať zločiny a je to v poriadku, lebo sú „demokratické“?

Koncom roka 2019 sa v Bratislave konalo podujatie s názvom 13. medzinárodné sympóziu Asociácie bývalých spravodajských dôstojníkov – Spravodajské služby a hybridné hrozby. Odohrala sa tam úsmevná scénka, keď popredný predstaviteľ mimovládnej organizácie Globsec Daniel Milo (bývalý manžel predsedníčky mimoparlamentnej strany Progresívne Slovensko) hystericky vypenil, keď zistil, že na sympóziu sú prítomné aj Hlavné správy (Písali sme o tom [TU](#)).

Zaujímavejšia však je iná vec. Na tomto sympóziu padol jeden pozoruhodný výrok o príslušníkoch spravodajských služieb. Vyslovil ho Jaroslav Gofjár, predseda Asociácie bývalých spravodajských dôstojníkov a znel takto: „Pri výkone tejto práce si treba vážiť všetkých, bez ohľadu na to, na ktorej strane sú, lebo každý to robí v prospech svojej vlasti. Ak je niektorá táto spravodajská činnosť hodnotená z jednej strany ako nepriateľská, z druhej strany je hodnotená ako patriotická a vedúca k zaisteniu bezpečnosti vlastnej krajiny.“

Kto bol amatér a kto profesionál?

Lenže v praxi to býva trochu inak. Ak sa napríklad ukáže, že niekto bol príslušníkom sovietskej KGB, alebo ak sa na Slovensku či v Čechách zistí, že niekto bol pracovníkom ŠtB, systémové médiá to škandalizujú a poukazujú na zločiny, ktoré boli v mene týchto spravodajských služieb spáchané. Keď však niekto bol príslušníkom tajnej služby niektorej západnej „demokracie“, vtedy je to akosi v poriadku – zločiny spáchané jej pracovníkmi vtedy nie sú zločinmi tej organizácie, ale boli iba zločinmi jej nepodarených jedincov.

Áno, historické dokumenty nám hovoria, že pracovníci ŠtB v mene tejto inštitúcie vykonali rôzne odporné činy: udávanie, vydieranie, mučenie, ba aj vraždy. Lenže keby sa porovnala bilancia zločinov ŠtB a zločinov tajných služieb niektorých západných štátov, tak by sa eštebáci, jemne povedané, museli veľmi červenáť za svoj amaterizmus.

Keď sa totiž pozrieme na históriu tajných služieb „demokratických“ krajín, zistíme, že mučenie a vraždenie je štandardnou a neoddeliteľnou účasťou ich ušľachtilej demokratizačnej činnosti. Zavraždením toho či tamtoho zahraničného občana (v cudzine, bez súdneho procesu), údajného teroristu (terorista je ľubovoľný človek, ktorého za teroristu sami označia) sa napríklad Američania či Izraelčania dokonca ani netaja, ale naopak, ešte sa tým aj chvália prostredníctvom masmédií pred celým svetom.

História CIA - história porušovania všetkých pravidiel a zákonov

Že americké tajné služby v minulosti mučili, vraždili a robili aj úplne všetky ostatné veci, ktoré by sa robiť nemali, a rovnako to robia aj v súčasnosti, o tom pochybujú zrejme iba voliči PS/Spolu a Za ľudí, ktorí si každý týždeň vymývajú hlavu šampónom N.

Ich slniečkovou vierou iste neotrasie ani otvorené priznanie bývalého viceprezidenta USA Dicka Cheneyho, ktorý o dokázanom mučení ľudí obvinených z terorizmu povedal: „Ako môžete byť milý na vraha tritisíc ľudí? Čo sme mali robiť? Pobožkať ho na líca a povedať: ‚Prosím, prosím, povedz nám, čo vieš?‘ To rozhodne nie. Myslím si, že čo sme robili, bolo úplne opodstatnené. Urobil by som to znovu.“

Napriek všetkému tomu svinstvu, masívnemu porušovaniu charty ľudských práv a všetkých možných zákonov, aké kedy boli v ich krajinách prijaté, nikto nekritizuje agentov či bývalých agentov CIA (prípadne MI6, Mosadu...) za ich príslušnosť k zločineckej organizácii – na rozdiel od bývalých eštebákov či kágebákov.

Medzi agentmi CIA bol dlhý rad prominentných osôb na čele s bývalým riaditeľom CIA a neskôr prezidentom USA Georgeom Bushom starším (a konšpirátori tvrdia, že agentmi CIA boli napríklad aj Bin Ládin, Elvis Presley, Michail Gorbačov, Václav Havel, dalajláma...).

Vláda USA bojuje na súde za ututlanie zločinov CIA

V týchto dňoch sa Najvyšší súd USA zaoberá prípadom Palestínčana Abú Zubaydaha, ktorý mal byť dlhodobo brutálne mučený na tajnej základni CIA v Poľsku ([zdroj](#)).

Podstatou prípadu je otázka, či sa Abú Zubaydah môže dozvedieť, prečo je od roku 2002 väznený a prečo bol mučený. Vláda tvrdí, že to je štátne tajomstvo, ktorého prezradenie by vraj malo „významný vplyv na národnú bezpečnosť“, a robí všetky kroky, aby informácie o mučení zadržovaných osôb CIA mohli ostať utajené. Federálny odvolací súd sa postavil na stranu Zubaydaha, rozhodnutie bude na verdikte Najvyššieho súdu.

Prípad súvisí s programom zadržiavania a vypočúvania ľudí, o ktorých CIA mala predpokladať, že môžu mať niečo spoločné s útokmi z 11. septembra. V rámci tohto programu CIA zriadila v iných krajinách tajné väznice, kde používala extrémne metódy vypočúvania, ktoré sa normálne považujú za mučenie.

Abú Zubaydah bol štyri roky umiestnený na tajnej základni CIA v Poľsku v lokalite Stare Kiejkuty pri meste Szczytno. Podľa správy Senátu o programe CIA z roku 2014, bol tam mučený okrem iného napríklad viac ako osemdesiatkrát tzv. waterboardingom a strávil viac ako 11 dní v boxe s veľkosťou rakvy (viac o rôznych spôsoboch, ako ho CIA mučila, sa dozviete napríklad [TU](#)). V roku 2006 bol prevezený na základňu Guantánamo, keď CIA dospela k záveru, že nemal s útokmi ani Al Káidou nič spoločné. Tam je držaný dodnes, bez perspektívy prepustenia.

Americká vláda nikdy verejne nepriznala čiernu základňu CIA v Poľsku, hoci jej existencia je verejným tajomstvom a priznal ju dokonca aj bývalý poľský prezident Aleksander Kwasniewski.

Spravodlivosť je, keď meriame rovnakým metrom

Zločin ostane zločinom, nech ho spácha ktokoľvek a akokoľvek logickou zámienkou. Tých, ktorí ho páchajú, treba hodnotiť rovnako, či sú z tej alebo onej krajiny či organizácie. A ak sú rovnaké zločiny,

ktoré zločinci v mene nejakých organizácií páchajú, a ak ich tie organizácie rovnako kryjú, tak sú aj tie organizácie rovnako zločinecké. KGB, ŠtB či CIA – padni komu padni.

Kedy sa začnú naše mainstreamové médiá pri zmienke o zločineckej organizácii CIA tváriť rovnako zhnusene ako pri zmienke o zločineckých organizáciách ŠtB či KGB? Dokedy chcú ešte nevidieť realitu a budú aj v tomto merať dvojakým metrom?

Hm, no možno to ešte nejaký čas potrvá. Čo keby sa totiž náhodou ukázalo, že nejakých pracovníkov tej slávnej demokratickej CIA možno máme aj u nás, a to dokonca vysoko v politike?

Ivan Lehotský